A°. 1884 N°. 17.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 24n. Juli 1884 No. 51, houdende vaststelling der regelen, waarop ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen met betrekking tot de kolonie Curaçao, *tractaten met vreemde mogendheden kunnen worden gesloten.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Afschrift.
24 Juli 1884.
N°. 51.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 15 Mei 1884, L. A1. N° 15.

Den Raad van State gehoord (advies van 17 Juni 1884 N°. 13).

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 16 Juli 1884, Litt. A ! N°. 14;

Gelet op de artikelen 3 en 5 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Curaçao vastgesteld bij de Wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad N°. 56) en, wat het laatstgenoemde artikel betreft, gewijzigd bij de Wet van 26 April 1884 (Staatsblad N°. 91), en op de Wet van 6 April 1875 (Staatsblad N°. 66), tot regeling der algemeene voorwaarden op welke ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen verdragen met vreemde mogendheden kunnen worden gesloten.

Overwegende dat de regelen bij uitlevering van vreemdelingen met betrekking tot de kolonie Curaçao in acht te nemen, behooren te worden vastgesteld zooveel mogelijk in overeenstemming met de daaromtrent voor Nederland geldende wettelijke bepalingen.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

Ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen worden geene nieuwe verdragen gesloten of bestaande vernieuwd, dan met inachtneming van de bepalingen dezer verordening.

Art. 2.

Vreemdelingen worden niet uitgeleverd dan wegens de volgende misdrijven buiten Nederland of zijne koloniën en bezittingen gepleegd:

1°. aanslag tegen het leven van den Vorst, van leden van het Vorstelijk Huis, of van het hoofd eener Republiek;
2°. doodslag, moord, vadermoord, kindermoord, vergiftiging;
3°. bedreigingen strafbaar gesteld bij art. 251 van het Wetboek van strafrecht voor Curaçao;
4°. het opzettelijk veroorzaken van de afdrijving der vrucht bij eene zwangere vrouw door haar zelve of door anderen;
5°. moedwillige kwetsuren of slagen, die eene ziekte of onbekwaamheid tot persoonlijken arbeid van meer dan twintig dagen ten gevolge hebben, of die met voorbedachten rade zijn toegebracht;
6°. verkrachting of andere gewelddadige aanranding der eerbaarheid;
7°. aanslag tegen de zeden, strafbaar gesteld bij art. 280 van het Wetboek van strafrecht voor Curaçao;
8°. dubbel huwelijk;
9°. ontvoering, verberging, verduistering, verwisseling of onderschuiving van een kind;
10°. oplichting of wegvoering van een minderjarige;
11°. het namaken, vervalschen, in waarde verminderen, verminken of schenden van muntspeciën, of het des bewust in omloop brengen van nagemaakte, vervalschte, in waarde verminderde, verminkte of geschonden muntspeciën;
12°. valschheid in zegels, bankbiljetten, openbare schuldbrieven, keur- of papierstempels, ijk- en soortgelijke merken, strafbaar gesteld bij de artt. 95 tot en met 99 van het wetboek van strafrecht voor Curaçao, valschheid in muntpapier en postzegels;
13°. valschheid in geschriften, strafbaar gesteld bij de artikelen 100 tot en met 103, 105 en 106, van het wetboek van strafrecht voor Curaçao;
14°. valsche getuigenis, omkooping van getuigen, meineed;
15°. omkooping van openbare ambtenaren, strafbaar gesteld bij de artt. 127 tot en met 129 en 131 tot en met 133

van het wetboek van strafrecht voor Curaçao, knevelarij, verduistering of ontvreemding door ambtenaren met ontvangsten of bewaringen belast;

16°. moedwillige brandstichting, strafbaar gesteld bij de artt. 385 en 386 van het wetboek van strafrecht voor Curaçao;

17°. moedwillige vernieling van onroerende goederen, strafbaar gesteld bij art. 388 van het wetboek van strafrecht voor Curaçao;

18°. plundering van roerende goederen, strafbaar gesteld bij de artt. 391 en 393 van het wetboek van strafrecht voor Curaçao;

19°. het wederrechtelijk en opzettelijk doen zinken of stranden, vernielen of onbruikbaar maken van schepen en andere vaartuigen;

20e. muiterij en verzet van passagiers tegen den gezagvoerder van een koopvaardijschip en van mindere schepelingen tegen hunne meerderen in rang, strafbaar gesteld bij art. 166 van het wetboek van strafrecht voor Curaçao;

21°. het opzettelijk doen ontstaan van gevaar voor een spoortrein;

22°. diefstal;

23°. oplichting;

24°. misbruik van eene handteekening in blanco;

25°. het opzettelijk verduisteren, weerloos maken of tot eigen voordeel verkoopen of aanwenden, ten nadeele der eigenaars, bezitters of houders, van goederen, gelden of geldswaardige papieren, die ter hand zijn gesteld bij wege van huur, bewaargeving, lastgeving, bruikleening, onderpand, of tot eenigen betaald wordenden of niet betaald wordenden arbeid;

26°. bedriegelijke bankbreuk.

Art. 3.

De uitlevering kan geschieden niet alleen wegens het begaan van het misdrijf, maar ook wegens poging daartoe of medeplichtigheid daaraan, voor zoover die poging of die medeplichtigheid ook in Nederland of zijne Koloniën en bezittingen strafbaar is.

Art. 4.

Geene uitlevering wordt toegestaan zoolang de vreemdeling wegens het gepleegde misdrijf in Nederland of zijne Koloniën en bezittingen wordt vervolgd, of wanneer hij deswege aldaar heeft terecht gestaan en hetzij veroordeeld, hetzij van rechtsvervolging ontslagen of vrijgesproken is.

Art. 5.

Geene uitlevering wordt toegestaan wegens misdrijven, waarvan de vervolging of de opgelegde straf vóór de aanhouding in de Kolonië, of zoo er nog geene aanhouding heeft plaats gehad, vóór de oproeping om door het Hof van Justitie te worden gehoord, naar de aldaar geldende wetgeving is verjaard.

Art. 6.

Indien de vreemdeling wegens een ander misdrijf dan dat waarvoor zijne uitlevering wordt aangevraagd, in de Kolonie vervolgd wordt, of straf ondergaat, kan de uitlevering niet worden toegestaan dan na afloop der in de Kolonie ingestelde vervolging en nadat hij de hem opgelegde straf zal hebben ondergaan, of hem daarvan gratie zal zijn verleend.

Deze bepaling belet niet dat de vreemdeling tijdelijk worde uitgeleverd teneinde in den vreemden Staat of in de vreemde kolonie of bezitting terecht te staan, onder voorwaarde dat hij na afloop van het onderzoek worde teruggevoerd.

Art. 7.

Geene uitlevering wordt toegestaan dan onder voorwaarde dat de uitgeleverde niet zal mogen worden vervolgd of gestraft voor eenig in het verdrag niet genoemd misdrijf vóór zijne uitlevering gepleegd, dan nadat hij na zijne uitlevering eene maand de vrijheid heeft gehad om het land weder te verlaten.

Art. 8.

De uitlevering wordt aangevraagd langs diplomatieken weg.

De Gouverneur is evenwel ook bevoegd om te beschikken op de aanvragen tot uitlevering welke van de zijde van Amerikaansche Staten of van koloniale besturen in Amerika, rechtstreeks tot hem worden gericht.

De uitlevering wordt niet toegestaan dan na advies van het Hof van Justitie.

Het Hof beslist bij zijn advies, welke der in beslag genomen goederen in geval van uitlevering aan den opgeëischten persoon zullen worden teruggegeven, welke als stukken van overtuiging zullen worden afgegeven.

Art. 9.

In afwachting van de aanvrage tot uitlevering kan de vreemdeling, wiens uitlevering kan worden aangevraagd, op last van den procureur- generaal of van een officier van justitie voorloopig worden aangehouden op aanvragen van de macht in den vreemden staat of in de vreemde kolonie of bezitting tot voorloopige aanhouding bevoegd en als zoodanig in het verdrag aangewezen.

De op en bij hem zijnde goederen kunnen in beslag genomen worden.

Art. 10.

De procureur-generaal of de officier kan, na den aangehoudene te hebben gehoord, een bevel tot voorloopige aanhouding tegen hem uitvaardigen dat hem zoo spoedig mogelijk wordt beteekend.

De procureur-generaal of de officier beveelt de onmiddelijke in vrijheid stelling van den aangehoudene ten ware hij

uit anderen hoofden behoort in hechtenis te blijven, en de teruggave van de in beslag genomen goederen, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan, een en ander indien hem geene aanvrage tot uitlevering met de daarbij noodige bescheiden is medegedeeld binnen een termijn bij het verdrag te bepalen en van niet langer dan:

1°. twee maanden na de dagteekening van het bevel van aanhouding, indien de aanvrage tot aanhouding namens een Amerikaanschen staat of een koloniaal bestuur in Amerika is gedaan;

2°. drie maanden na die dagteekening indien zij namens een anderen staat of bestuur dan vermeld Sub. 1°. is gedaan.

Geschiedt de aanvrage tot uitlevering binnen den gestelden termijn, dan wordt verder gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij de artikelen 13 tot en met 18.

Van zijne verrichtingen, overeenkomstig dit en het vorig artikel geeft de officier van Justitie zoo spoedig mogelijk kennis aan den procureur-generaal.

Art. 11.

Bij de aanvrage tot uitlevering door de vreemde Regeering of door het bestuur der vreemde Kolonie of bezitting moet in het oorspronkelijke of in gewaarmerkt afschrift worden overgelegd hetzij het vonnis van veroordeeling hetzij het vonnis van in staat van beschuldiging stelling of van rechtsingang met bevel van gevangenneming, hetzij eene daarmede gelijk te stellen akte, in den vreemden Staat of in de vreemde Kolonie of bezitting gebruikelijk en als zoodanig in het verdrag aangewezen.

Art. 12.

Vreemdelingen, wier uitlevering krachtens verdrag wordt aangevraagd, kunnen, voor zoover dit niet reeds geschied is, worden aangehouden.

Het bevel van aanhouding moet hun zoo spoedig mogelijk worden beteekend.

De op en bij hen zijnde goederen kunnen worden in beslag genomen.

Zoo spoedig mogelijk na de aanhouding wordt daarvan kennis gegeven aan den procureur-generaal of aan den officier van justitie. Deze laatste geeft steeds onmiddelijk bericht aan den procureur-generaal en stelt den aangehoudene te zijner beschikking.

Van elke krachtens deze verordening gedane aanhouding geeft de procureur-generaal onverwijld kennis aan den Gouverneur, die op zijne beurt onverwijld aan dezen mededeeling doet van iedere tot hem gerichte aanvrage tot uitlevering.

Art. 13.

De procureur-generaal requireert, zoodra de aanhouding tot zijne kennis is gekomen, en zoo deze geen plaats heeft gehad

of reeds voor de aanvrage is geschied, zoo spoedig mogelijk na daartoe te zijn aangeschreven, dat de opgeeischte persoon door het Hof van Justitie worde gehoord, en dat dit zijn advies uitbrenge over het al of niet toestaan der gevraagde uitlevering.

Art. 14.

Het verhoor geschiedt in het openbaar, tenzij de opgeeischte persoon de behandeling der zaak met gesloten deuren verlange, of wel het Hof, om gewichtige redenen, bij het procesverbaal der zitting te vermelden, bevele, dat het geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het verhoor heeft plaats in de tegenwoordigheid van het openbaar ministerie.

De opgeeischte persoon is bevoegd zich door een raadsman te doen bijstaan.

Als raadsman kan gekozen worden ieder die bevoegd is voor den strafrechter tot verdediging van beklaagden optetreden.

Art. 15.

Binnen veertien dagen na het verhoor zendt het Hof zijn advies en zijne beslissing, in art. 8 bedoeld, met de tot de zaak behoorende stukken aan den Gouverneur.

Art. 16.

De voorloopig aangehoudene of opgeeischte persoon die beweren mocht dat hij Nederlander is in den zin dezer verordening, en dat deze op dien grond niet op hem van toepassing is, kan deze bewering, mits niet later dan op den veertienden dag na zijn verhoor, bij verzoekschrift aan de beslissing van het Hof van Justitie onderwerpen.

Hij wordt zoo spoedig mogelijk na zijne aanhouding door den procureur-generaal of den officier van Justitie bekend gemaakt met- en bij zijn verhoor voor het Hof herinnerd aan die bevoegdheid, onder mededeeling, dat hij zich daaromtrent met een raadsman kan verstaan.

De griffier van het Hof van Justitie geeft onmiddelijk kennis aan den Gouverneur dat het verzoekschrift is ingediend.

Art. 17.

Het Hof van Justitie doet uitspraak na den procureur-generaal te hebben gehoord.

Beslist het Hof dat de verzoeker Nederlander is in den zin dezer verordening, dan beveelt het, indien hij aangehouden is, zijne onmiddelijke invrijheidstelling ten ware hij uit anderen hoofde behoort in hechtenis te blijven.

De procureur-generaal geeft van de gedane uitspraak onmiddelijk kennis aan den Gouverneur.

Is daarbij beslist, dat de verzoeker Nederlander is in den zin dezer verordening, dan worden de in beslag genomen goe-

deren teruggegeven, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan, en vervalt de procedure bij het Hof van Justitie, indien die reeds was aangevangen en nog niet geeindigd is.

Art. 18.

Is voor of op den dag in art. 16 bepaald, de beslissing bedoeld bij dat art. niet ingeroepen, of is door het Hof beslist, dat de opgeeischte persoon geen Nederlander is in den zin dezer verordening, dan wordt, nadat het advies ontvangen is bedoeld in art. 15, door den Gouverneur de uitlevering gelast of geweigerd.

In geval van weigering wordt de opgeeischte, indien hij aangehouden is, onmiddelijk ontslagen, ten ware hij uit anderen hoofde behoort in hechtenis te blijven, en worden hem de in beslag genomen goederen teruggegeven, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan.

Art. 19.

Is de opgeeischte persoon niet aangehouden, en, na behoorlijk te zijn opgeroepen, om door het Hof van Justitie te worden gehoord, niet verschenen, dan gaan de termijnen, in de art. 15 en 16 genoemd, in met den dag, waarop het verhoor door het Hof is bepaald.

Art. 20.

De Gouverneur kan vergunnen dat een vreemdeling, wiens uitlevering door eene vreemde mogendheid of door eene vreemde kolonie of bezitting aan eene andere vreemde mogendheid of eene andere vreemde kolonie of bezitting is toegestaan, over het grondgebied der kolonie onder medegeleide van koloniale beambten worden vervoerd, mits met de mogendheid of het koloniaal bestuur, waaraan de uitlevering geschiedt, een uitleveringsverdrag zij gesloten en het misdrijf waarvoor uitlevering toegestaan is, in dat verdrag vermeld zij.

Art. 21.

Vreemdelingen die in de kolonie in voorloopige hechtenis zijn of straf ondergaan kunnen ter confrontatie of tot het afleggen van verklaringen in strafgedingen, die in een vreemden staat of in eene vreemde kolonie of bezitting aanhangig zijn, op last van den Gouverneur tijdelijk worden overgezonden.

Indien die vreemdelingen in de kolonie straf ondergaan, zal hun straftijd geacht worden niet te zijn afgebroken door die tijdelijke overzending.

Art. 22.

Als Nederlanders beschouwt deze verordening:

1°. allen die binnen het Koninkrijk of zijne koloniën en bezittingen zijn geboren uit ouders aldaar gevestigd;

2°. kinderen uit Nederlanders in den zin dezer verordening geboren;

3°. allen die binnen Nederland of zijne koloniën en bezittin-

gen zijn geboren hoezeer uit ouders aldaar niet gevestigd mits zij zelve hunne woonplaats aldaar vestigen;

4°. kinderen buiten Nederland en zijne koloniën en bezittingen geboren uit vreemde ouders, die binnen Nederland of zijne koloniën en bezittingen gevestigd, doch voor 's lands dienst afwezig of anderszins op reis zijn;

5°. allen die zijn genaturaliseerd.

Als Nederlandsche vrouw wordt mede beschouwd de vreemde vrouw die gehuwd is met een Nederlander in den zin dezer verordening.

Art. 23.

Vreemdelingen in den zin dezer verordening zijn alle degenen die niet in het vorig artikel zijn begrepen of die de hoedanigheid van Nederlander in den zin dezer verordening hebben verloren.

De hoedanigheid van Nederlander in den zin dezer verordening wordt verloren:

1°. door het bekomen van naturalisatie in een vreemd land;

2°. door buiten toestemming des Konings zich in vreemden krijgsdienst te begeven, of openbare bedieningen aan te nemen, welke door eene vreemde Regeering zijn opgedragen;

3°. door het vestigen zijner woonplaats buiten Nederland en zijne koloniën en bezittingen, met het kennelijk oogmerk om aldaar niet terug te keeren.

Geene handelsinrichting op zich zelve beschouwd, wordt geacht dat oogmerk aan den dag te leggen.

Art. 24.

Die de hoedanigheid van Nederlander in den zin dezer verordening om eene der oorzaken bij het vorig artikel vermeld, verloren heeft, kan die niet terug bekomen dan:

1°. op de wijze daarvoor bij de Nederlandsche wet voorgeschreven voor zoover Nederland betreft;

2°. op de wijze daarvoor bij de in Nederlandsch-Indië geldende bepalingen voorgeschreven, voor zoover Nederlandsch-Indië betreft;

3°. door een zesjarig voortgezet verblijf in de kolonie na aldaar ingezetene te zijn geworden volgens de voor Suriname en Curaçao respectievelijk geldende bepalingen, voor zoover de West-Indische Koloniën betreft.

Art. 25.

Eene vrouw, Nederlandsche in den zin dezer verordening, met een vreemdeling in het huwelijk tredende, volgt den staat van haren man.

Na de ontbinding des huwelijks bekomt zij de hoedanigheid van Nederlandsche vrouw terug:

1°. wat Nederland betreft, op de voorwaarden voorgeschreven bij de Nederlandsche wet;
2°. wat Nederlandsch-Indie betreft, volgens de daaromtrent aldaar geldende bepalingen;
3°. wat Suriname en Curaçao betreft, indien zij ingezetene is of het ingezetenschap verkrijgt volgens de respectievelijk op dit stuk in die koloniën geldende bepalingen.

Art. 26.

Die den staat van Nederlander in den zin dezer verordening hebben terugbekomen kunnen zich daarop niet beroepen voor het tijdvak gedurende hetwelk zij die hoedanigheid hadden verloren.

Art. 27.

Alle akten en stukken ten gevolge van deze verordening op te maken, zijn vrij van zegel en worden kosteloos afgegeven.

Art. 28.

Deze verordening is niet van toepassing op het aanhouden, het aan boord terug brengen of het ter beschikking van de consulaire ambtenaren stellen van gedeserteerde matrozen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan een afschrift wordt gezonden aan Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Justitie, alsmede aan den Raad van State.

Het Loo, den 24 Juli 1884.

[get.] WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(get.) SPRENGER VAN EYK.

Accordeert met het origineel,
De Secretaris Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) H. VAN DER WYCK.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal
bij het Departement van Koloniën,
H. VAN DER WYCK.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatie-blad* bevolen.

Gedaan te Willemstad den 13n. October 1884.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De Gouvernements Secretaris,

HELLMUND.

Uitgegeven den 21 October 1884.
De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.